

[Knud Kristensen.]

Stilling over for Regeringens Forslag. Saa jeg gentager, at er der noget komisk ved hele dette Forhold, saa er det det ærede Medlem, der her er kommet i en komisk Situation.

Baade det ærede Medlem Hr. Hauge, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Rager har i Forbigaaende omtalt Spørgsmaalet om vor Valuta, og man har sagt: Vil man nu væk fra Sterlingblokken? Men hvad er egentlig Sterlingblokken for noget? Er det 22,40? Vi har noteret 18,16, vi har noteret 19, vi har noteret 20 og 22,40, og altid har man sagt: Vi hører til Sterlingblokken. Hvis man ikke stadig og altid noterer 22,40, er det saa ensbetydende med, at man forlader Sterlingblokken? En saadan Argumentation kan jeg ingenlunde se det fornuftige eller berettigede i. Men min Opfattelse er i øvrigt den, at det, vi her i Landet skulde gøre, det var at føre en Valutapolitik, som — under Hensyn til alle de Forhold, der her kan komme i Betragtning, ogsaa Hensynet til vore Eksportmarkeder — fastsætter den Kurs, der er mest tjenlig for Landet som Helhed — det var den rigtige Valutapolitik efter min Opfattelse.

Det blev udtalt, at jeg skulde have sagt, at vi ingen Valutapolitik har, naar vi bare gaar hen og skriver 22,40. Jeg vil bede ærede Medlemmer lægge Mærke til, at hvad jeg sagde, det var netop dette, at vi havde ingen Valutapolitik, fordi vi ikke skabte en virkelig Valutaværdi. Det at gaa hen og skrive 22,40 paa en sort Tavle, det er ingen Valutapolitik. At have en virkelig Valutapolitik, det er at føre en saadan Politik, at Valutaen virkelig har den og den Værdi i Handel og Vandel, men det er det, man ikke gør, og det er det, der er Forskellen imellem vort Land og andre Lande. Jeg siger ikke noget til, at de andre Lande paavirker deres Valuta, jeg siger ikke noget om, at vi ikke skal paavirke vor, selvfølgelig skal vi det, men der skal deraf fremgaa en Værdi, som er gældende i Handel og Vandel. Og jeg paaviste, at hvis denne Værdi ikke i sig selv var bestemmende for, hvem der skal have Valutaen, saa kommer vi ind paa hele det Monopol- og Bevillings-system, hvor det afgøres fraoven, hvem der skal have Valutaen og paa hvilke Vilkaar. Jeg paaviste, uden at nogen har gjort nogen som helst Bemærkning derimod, hvilke uhyre Tab dette vilde medføre for Næringslivet i det hele taget her i Landet.

Jeg vilde tro, at de, der har det mindste med Forretningsvirksomhed at gøre, kan

forstaa Forskellen paa, om man gaar hen og skriver et Tal op og paabyder, at til den Værdi skal der afleveres, og saa dette, at man har en Værdi, hvor Tilbud og Efter-spørgsel efter de Paavirkninger, som Samfundet nu foretager, er bestemmende for, hvem der skal have Valuta; saa behøver man nemlig ikke at udpege nogen — at den og den skal have Valuta —, men saa kan de gaa hen og faa den, som kan betale Prisen, og de, som ikke kan betale Prisen, og som ikke kan udnytte den til den Pris, lader være. Derved vil det sunde Næringsliv blive udviklet, og det mindre rentable vil gaa tilbage. Nu er det omvendt, for nu faar man Valuta uden Hensyn til, om det, man skal bruge den til, er mere eller mindre rentabelt. Nu sidder man og spekulerer og funderer over, hvilken Virksomhed her i Landet der har Fremtiden for sig, men Erhvervslivets Folk, som har Kendskab hertil, dem skubber man til Side; de afgør det ikke, deres Bedømmelse tages der ikke Hensyn til, men det er Valutakontoret, der har Afgørelsen. Jeg underkender ikke disse Folks Dygtighed paa dette Omraade, men jeg siger, at de har ikke fjerneste Begreb om, hvordan Udviklingen i dansk Erhvervsliv taget som Helhed skal gaa, naar det skal gaa godt.

Jeg har ikke talt for en Sænkning af Kronen, men jeg har talt for, at vi fik en Værdi, som var en virkelig Værdi, og jeg paastaar, at med den Politik, Regeringen fører — og det er ogsaa anerkendt —, er Kronens Værdi faldet, hvis man i Dag ikke suspenderer Værdien, men noterer den, og det er en Følge af hele den ulige Politik, som Regeringen har ført.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at vi var jo dog i godt Selskab. Nej, vi er slet ikke i Selskab, vi er ganske ene om en saadan Valutapolitik, saa vidt mig bekendt, og hvis det ikke er rigtigt, saa ønsker jeg Oplysning herom. Hvor er det Land, hvor man skriver et Tal, som ingen Forbindelse har med Handel og Vandel? Det er ikke hverken i Norge eller i Sverige eller i England, jeg ved ikke, om det er i en Negerstat, der finder saadan noget Sted, men i hvert Fald er det ikke i de frie Lande; maaske i Diktaturlandene, det skal jeg ikke udtale mig om, men det er vel ikke dem, man tilstræber at efterligne fra de Sider, som nu opretholder det System her i Landet.

Det ærede Medlem Hr. Rager sagde, at Kronesænkningen i sin Tid var til Fordel for Landbruget, og jeg forstod ham saadan: alene til Fordel for Landbruget. Kronesænkningen er en Imødegaaelse af Pris-